

Sygn. akt I CSK 863/22

POSTANOWIENIE

Dnia 30 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maciej Kowalski

w sprawie z powództwa B. C.
przeciwko P. [...] spółce akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 30 maja 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 28 stycznia 2021 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. przyznaje radcy prawnej J. P.-W. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 5400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych), w tym należny podatek VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z 28 stycznia 2021 r., w sprawie z powództwa B. C. przeciwko P. [...] spółce akcyjnej w W. o zapłatę należy podnieść, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, o przede wszystkim publicznoprawnym celu (postanowienia SN: z 7 października 2020 r., II CSK 670/19; z 24 lutego 2016 r., V CSK 488/15). Sąd Najwyższy, jako sąd kasacyjny, nie jest sądem powszechnym trzeciej instancji, zaś skarga kasacyjna

nie jest środkiem zaskarżenia przysługującym od każdego rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie. Rolą skargi kasacyjnej nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających uchybienia, lecz ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój orzecznictwa i prawa pozytywnego.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżący przytoczył przesłankę z art. 398⁹ § 1 punkt 4 k.p.c., tj. oczywistą zasadność.

Oparcie wniosku na przesłance oczywistej zasadności wymaga wykazania przez skarżącego niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka (*prima facie*), bez konieczności pogłębionej analizy, sprzeczności wykładni lub zastosowania prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (m.in. postanowienia SN: z 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07; z 26 lutego 2008 r., II UK 317/07; z 9 maja 2008 r., II PK 11/08; z 21 maja 2008 r., I UK 11/08, z 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08).

Skarżący powinien zawrzeć w skardze wyodrębniony wywód prawny wskazujący, w czym przejawia się oczywistość naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego (por. postanowienia SN: z 5 września 2008 roku, I CZ 64/08, z 19 grudnia 2001 roku, IV CZ 200/01, z 9 czerwca 2008 roku, II UK 37/08).

Skarżący wskazał na oczywistą zasadność skargi ze względu na fakt, że orzeczone zadośćuczynienie na rzecz powoda jest rażąco niskie i nastąpiło z naruszeniem kryteriów jego ustalania, zaś rażące naruszenie kryteriów ustalania wysokości przejawia się przede wszystkim niewłaściwym zastosowaniem art. 444 § 1 k.c. w zw. z art. 445 § 1 k.c. Zatem Sąd rozpatrując roszczenie oraz wysokość zadośćuczynienia zaniechał ustalenia zarówno „aktualnych

warunków i przeciętnej stopy życiowej społeczeństwa” jak również ustalonego rozmiaru krzywd nie podstawiał do ekonomicznie odczuwalnej wartości adekwatnej do warunków gospodarki rynkowej tym samym niewłaściwie zastosował zaskarżone przepisy co skutkowało rażącym zaniżeniem zasądzonego zadośćuczynienia.

W rzeczywistości, w ocenie Sądu Najwyższego, w sprawie trudno dopatrzyć się widocznego na pierwszy rzut oka naruszenia przepisów prawa. Ustalenie wysokości zadośćuczynienia wiąże się z oceną jej okoliczności faktycznych. W orzecznictwie wskazuje się, że kryteria wpływające na rozmiar doznanej krzywdy mają wymiar ogólny, a rozstrzygające znaczenie mają okoliczności ustalone ad casum - w odniesieniu do skonkretyzowanej sytuacji w jakiej znalazła się osoba pokrzywdzona, albowiem tylko uwzględnienie zindywidualizowanych przesłanek może stanowić podstawę do określenia odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę (wyrok SN z dnia 20 kwietnia 2005 roku, IV CSK 99/05).

W tym stanie rzeczy, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.. orzeczono jak w sentencji.

Sąd Najwyższy na podstawie § 16 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu, a także § 2 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – mając na uwadze wyrok Trybunału Konstytucyjnego z 23 kwietnia 2020 r., SK 66/19 – przyznał radcy prawnej J. P. – W. od Skarbu Państwa - Sądowi Apelacyjnemu w [...] kwotę 5400 zł (pięć tysięcy czterysta złotych), w tym należny podatek VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.